

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

การศึกษาเป็นกระบวนการที่ทำให้มนุษย์สามารถพัฒนาคุณภาพชีวิตของตนและดำรงชีวิตในสังคมได้อย่างมีความสุข เกื้อหนุนการพัฒนาประเทศได้อย่างเหมาะสมสอดคล้องกับความเปลี่ยนแปลงในทุกๆ ด้านของประเทศ (พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545) การศึกษาด้านการศึกษาเป็นภารกิจที่มีความสำคัญที่สุดในการพัฒนาประเทศ การศึกษาจึงเป็นทั้งเป้าหมายและเครื่องมือที่จะพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรมและการเมือง โดยมุ่งพัฒนาคนเป็นศูนย์กลาง สังคมโลกในศตวรรษใหม่ มีแนวโน้มเปลี่ยนแปลงไปจากเดิมอย่างมาก ซึ่งมีผลมาจากการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วของกระแสสังคมโลกในรูปแบบของโลกไร้พรมแดน โลกาภิวัตน์ และความเป็นสากล แต่ละประเทศมุ่งพัฒนาตนเองให้มีความเจริญและก้าวรุดหน้าไปอย่างรวดเร็ว เมื่อเป็นเช่นนี้ การปฏิรูปการศึกษาให้สอดคล้องกับกระแสการเปลี่ยนแปลงของโลกปัจจุบันจึงมีความสำคัญเป็นอย่างยิ่ง (วิทยากรณ์ สุขสนธิวงศ์. 2552 : 1-3)

การเรียนการสอนต้องเปลี่ยนแปลงไปตามการเปลี่ยนแปลงของสังคมและชุมชน ดังที่พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 ได้วางแนวคิดในการปฏิรูปการศึกษาที่ความสำคัญไว้หลายประการและที่สำคัญยิ่ง คือ แนวคิดที่เกี่ยวกับแหล่งการเรียนรู้ เช่น การจัดการศึกษา ต้องยึดหลักว่า ผู้เรียนทุกคนมีความสามารถในการเรียนรู้และสามารถพัฒนาตนเองได้และถือว่าผู้เรียนสำคัญที่สุด กระบวนการจัดการศึกษาต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตามธรรมชาติและเต็มตามศักยภาพ (มาตรา 22) การจัดการกระบวนการเรียนรู้ โรงเรียนมีหน้าที่จัดการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับความสนใจและความถนัดของผู้เรียน โดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล มุ่งฝึกทักษะ กระบวนการคิด การจัดการ การเผชิญสถานการณ์ และการประยุกต์ความรู้มาใช้เพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหา จัดกิจกรรมให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากประสบการณ์จริง ฝึกการปฏิบัติให้ทำได้ คิดเป็น ทำเป็น รักการอ่านและเกิดการใฝ่รู้อย่างต่อเนื่อง การจัดการเรียนการสอนต้องผสมผสานสาระความรู้ด้านต่าง ๆ อย่างได้สัดส่วนสมดุลกัน รวมทั้งปลูกฝังคุณธรรมค่านิยมที่ดีงามและคุณลักษณะ

อันพึงประสงค์ไว้ทุกวิชา โรงเรียนต้องส่งเสริมสนับสนุนให้ผู้สอนสามารถจัดบรรยากาศ สภาพแวดล้อม สื่อการเรียนและอำนวยความสะดวกเพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และมีความรอบรู้รวมทั้งใช้การวิจัยเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการเรียนรู้ ทั้งนี้ผู้สอนและผู้เรียนอาจเรียนรู้ไปพร้อมกัน การเรียนรู้เกิดขึ้นได้ตลอดเวลาทุกสถานที่ มีการประสานความร่วมมือกับบิดามารดา ผู้ปกครองและบุคคลในชุมชนทุกฝ่าย เพื่อร่วมกันพัฒนาการเรียนตามศักยภาพ (มาตรา 24) ด้านการส่งเสริมการศึกษานั้นรัฐมีหน้าที่ต้องส่งเสริมการดำเนินงานและการจัดตั้งแหล่งเรียนรู้ตลอดชีวิตทุกรูปแบบ ได้แก่ ห้องสมุดประชาชน พิพิธภัณฑ์ หอศิลป์ สวนสัตว์ สวนสาธารณะ สวนพฤกษศาสตร์ อุทยานวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ศูนย์การกีฬาและนันทนาการ แหล่งข้อมูลและแหล่งการเรียนรู้อื่นอย่างพอเพียงและมีประสิทธิภาพตามมาตรา 25 (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. 2545 ก : 13-15)

การเรียนการสอนในปัจจุบันจึงไม่ได้จำกัดอยู่เพียงห้องสี่เหลี่ยมแคบๆ แต่ต้องอาศัย การค้นคว้าจากสื่อเทคโนโลยีที่หลากหลาย การเรียนการสอนต้องใช้เทคนิคและวิธีสอน ที่เหมาะสม ครูจึงไม่ใช่แหล่งความรู้อีกต่อไป กิจกรรมการเรียนรู้จึงควรเปิด โอกาสให้ผู้เรียน ได้ มีปฏิสัมพันธ์ (Interaction) กับธรรมชาติ สิ่งแวดล้อมรอบตัวที่เป็นแหล่งความรู้ที่มีคุณค่าที่จะ ช่วยให้ผู้เรียนได้รับรู้ข้อมูลความรู้มากขึ้นและสามารถเรียนรู้ได้ทั้งจาก “ครูคน ครูเครื่อง และ ครูธรรมชาติ”(กรมวิชาการ. 2544 : ความนำ) การเรียนรู้ในวิถีชีวิตมีความสำคัญยิ่งต่อการ ดำรงชีวิต เพราะแหล่งการเรียนรู้มีอยู่ทั่วไปทั้งในครอบครัว ชุมชน วัดและธรรมชาติ รวมทั้ง ผู้ให้การถ่ายทอดการเรียนรู้ซึ่งได้แก่ พ่อแม่ ปู่ย่า ตายาย เพื่อน ครู พระ หมอพื้นบ้าน ต้นไม้ สัตว์ ทุกคน ทุกสิ่งในโลกล้วนเป็นผู้ถ่ายทอด การเรียนรู้จึงเกิดขึ้นได้ทุกสถานที่ในชีวิตซึ่งถือ ได้ว่าสิ่งที่เกิดขึ้นมีความเกี่ยวข้องกันสามารถทำให้เกิดการเรียนรู้ได้ การเรียนรู้ที่เกิดขึ้นจึงเป็น การเรียนรู้ตลอดชีวิต (พจนีย์ เทียมศักดิ์. 2543 : 57) การปลูกฝังให้ผู้เรียนมีคุณลักษณะเป็น บุคคลแห่งการเรียนรู้ รู้จักใฝ่หาความรู้ด้วยตนเองจะทำให้ผู้เรียนมีนิสัยที่ดีติดตัวไป เพราะ ความรู้ไม่ได้หยุดอยู่กับที่แต่มีการพัฒนาไปเรื่อยๆเรียนกันไม่รู้จบ ถ้าครูสามารถชี้แนะวิธี แสวงหาความรู้ได้โดยใช้หลักวิจัยเบื้องต้นก็จะทำให้การเรียนรู้สนุกสนาน เพลิดเพลิน เช่น อยากรู้คำตอบเมื่อมีปัญหาที่ลองตั้งสมมติฐานแล้วหาแหล่งความรู้เอง โดยวิธีต่าง ๆ ปุจฉา วิสัชนาบ้าง ดูจากสื่อทางไกลบ้าง ถ้าคำตอบยากมากตอบเองไม่ได้ก็ค่อย ๆ ไปหาแหล่งเรียนรู้ จะช่วยให้ตอบคำถามได้ คนที่เป็นครูจึงไม่ใช่เตรียมแต่เนื้อหาสาระที่จะป้อนให้เด็กอย่างเดียว แต่ต้องสอนวิธีการและการแสวงหาคำตอบจากแหล่งเรียนรู้ให้แก่ผู้เรียนด้วยการจัดการศึกษา ให้บรรลุตามเป้าหมายของโรงเรียนนั้น แหล่งการเรียนรู้ถือว่ามีความสำคัญอย่างยิ่งต่อ

การส่งเสริมและสนับสนุนให้การจัดการกระบวนการเรียนรู้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและเกิดผล โดยตรงต่อผู้เรียน ซึ่งผู้บริหารโรงเรียนจะต้องมีความตระหนักที่จะพัฒนาโรงเรียนให้ เป็นแหล่งเรียนรู้ที่หลากหลาย ส่งเสริมการใช้แหล่งการเรียนรู้ในชุมชนและท้องถิ่นอย่างคุ้มค่าใน การจัดการเรียนการสอน พัฒนาคู่มือผู้สอนให้มีความรู้ความเข้าใจ และปรับเปลี่ยนพฤติกรรม กระบวนทัศน์ในการจัดการศึกษาด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้มีความหลากหลาย จัดกิจกรรมการเรียนการสอนด้วยการใช้แหล่งการเรียนรู้เป็นสื่อในการเรียนรู้ ให้ผู้เรียนได้ เรียนรู้ด้วยการลงมือปฏิบัติจริง สร้างองค์ความรู้จากการศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองได้ เพื่อให้ ผู้เรียนทุกคนสามารถพัฒนาตนเอง ได้อย่างเต็มตามศักยภาพสอดคล้องกับพระราชบัญญัติ การศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 ดังนั้น โรงเรียนทุกแห่ง จึงมีหน้าที่ดำเนินงานให้สนองนโยบายของพระราชบัญญัติการศึกษาดังกล่าว

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 2 ได้ให้ความสำคัญกับการใช้แหล่งเรียนรู้ในการจัดการเรียนการสอนในสถานศึกษา โดยมีการส่งเสริมให้โรงเรียน ดำเนินการอย่างต่อเนื่องตลอดมา ดังเห็นได้จากงบประมาณส่วนหนึ่งที่รัฐได้สนับสนุนในงบ ค่าตอบแทนวิทยากรภายนอก และในส่วนที่งบกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน สถานศึกษาใช้เป็น โครงการศึกษาแหล่งการเรียนรู้ และกำหนดให้สถานศึกษาจัดทำข้อมูลแหล่งเรียนรู้ มีโครงการ ศึกษาแหล่งเรียนรู้ที่กำหนดไว้ในแผนปฏิบัติการของสถานศึกษา และสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 2 ได้วางแผนกลยุทธ์เพื่อตอบสนองและรองรับ การขับเคลื่อนนโยบาย กระทรวงศึกษาธิการและสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาทุกระดับตามหลักสูตรและส่งเสริมการใช้แหล่ง เรียนรู้ที่หลากหลาย ปลูกฝังคุณธรรม ความสำนึกในความเป็นชาติไทยและวิถีชีวิตตามหลัก ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ผู้เรียนได้รับโอกาสในการพัฒนาเต็มตามศักยภาพ สามารถจัด การเรียนการสอนได้อย่างมีคุณภาพ

จากการที่สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 2 ได้ให้ ความสำคัญและส่งเสริมการใช้แหล่งเรียนรู้ในการจัดการเรียนการสอนในสถานศึกษา ที่มี ความหลากหลาย และในแต่ละโรงเรียนได้ทำการศึกษาสภาพของแหล่งเรียนรู้ชุมชนในเขตที่มี ส่วนเกี่ยวข้องกับโรงเรียน มีการจัดทำข้อมูลแหล่งเรียนรู้ และนำมาใช้ในการจัดกิจกรรมการ เรียนรู้อย่างหลากหลาย รวมทั้งเป็นส่วนสำคัญในการจัดทำแผนปฏิบัติการของสถานศึกษาใน ส่วนที่เป็น โครงการและกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน ซึ่งมีการกระทำมาแล้วอย่างต่อเนื่อง ประสบ ความสำเร็จ และมีปัญหา ต่าง ๆ มากมายหลายด้าน ซึ่งผู้วิจัยมีความสนใจศึกษาสภาพการใช้

แหล่งเรียนรู้ ปัญหา ข้อเสนอแนะ ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 2 ว่าเป็นอย่างไร เพื่อส่งเสริมการดำเนินงานด้านการใช้แหล่งเรียนรู้ให้มีประสิทธิภาพ และเป็นข้อมูลในการนำมาจัดกิจกรรมการเรียนรู้ของโรงเรียน ให้นักเรียนได้รับประโยชน์ทางการศึกษาอย่างสูงสุดต่อไป

คำถามการวิจัย

1. สภาพการใช้แหล่งเรียนรู้ของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 2 เป็นอย่างไร
2. ผลการเปรียบเทียบสภาพการใช้แหล่งเรียนรู้ของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 2 เป็นอย่างไร
3. ปัญหาและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการใช้แหล่งเรียนรู้ ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 2 เป็นอย่างไร

วัตถุประสงค์การวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ คือ

1. เพื่อศึกษาสภาพการใช้แหล่งเรียนรู้ของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 2
2. เพื่อศึกษาเปรียบเทียบสภาพการใช้แหล่งเรียนรู้ในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 2 ตามสถานภาพและขนาดของสถานศึกษา
3. เพื่อศึกษาปัญหาและข้อเสนอแนะการใช้แหล่งเรียนรู้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 2

สมมติฐานการวิจัย

สถานภาพและขนาดสถานศึกษาแตกต่างกันสภาพการใช้แหล่งเรียนรู้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในสถานศึกษาแตกต่างกัน

ขอบเขตการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 2 จำนวน 225 โรงเรียน รวมทั้งสิ้น จำนวน 2,131 คน (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 2. 2554 : 3)

1.2 กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในวิจัย ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 2 จำนวน ซึ่งกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตารางของเครจซีและมอร์แกน (Krejcie and Morgan) (บุญชม ศรีสะอาด. 2545 : 43) ได้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 327 คน จำแนกเป็นผู้บริหาร จำนวน 35 คน ครูผู้สอน จำนวน 292 คน โดยใช้เทคนิคการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling)

2. ขอบเขตเนื้อหา

งานวิจัยครั้งนี้ เป็นการศึกษาสภาพการใช้แหล่งเรียนรู้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 2 ภายใต้กรอบแนวคิดประเภทการใช้แหล่งเรียนรู้ ตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 (พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 : 16) ดังนี้ 1) การใช้แหล่งเรียนรู้ประเภทบุคคล 2) การใช้แหล่งเรียนรู้ประเภทสิ่งที่มีมนุษย์สร้างขึ้น 3) การใช้แหล่งเรียนรู้ประเภททรัพยากรธรรมชาติ 4) การใช้แหล่งเรียนรู้ประเภทกิจกรรมทางสังคม

2.1 ตัวแปรที่ศึกษา

2.1.1 ตัวแปรต้น ได้แก่

- 1) สถานภาพ จำแนกเป็น
 - 1.1) ผู้บริหารสถานศึกษา
 - 1.2) ครูผู้สอน
- 2) ขนาดสถานศึกษา (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา

มหาสารคาม เขต 2. 2554 : 3)

- 2.1) โรงเรียนประถมศึกษาขนาดเล็ก จำนวนนักเรียนไม่เกิน

120 คน

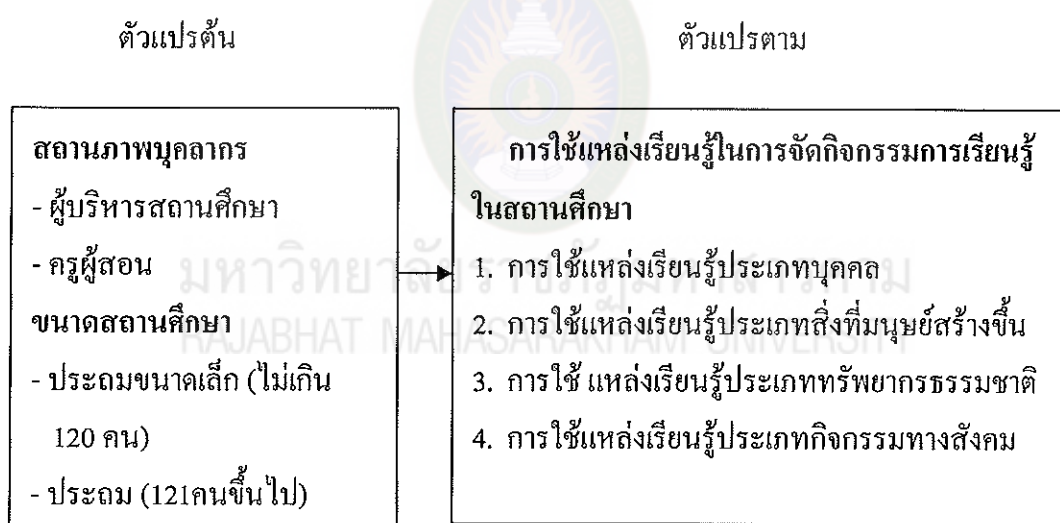
2.2) โรงเรียนประถมศึกษา จำนวนนักเรียนตั้งแต่ 121 คนขึ้นไป

2.1.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ ประเภทการใช้แหล่งเรียนรู้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในสถานศึกษา ของครูผู้สอนและผู้บริหารสถานศึกษา ตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 (พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 : 16) 4 ประเภท คือ

- 1) การใช้แหล่งเรียนรู้ประเภทบุคคล
- 2) การใช้แหล่งเรียนรู้ประเภทสิ่งที่มีมนุษย์สร้างขึ้น
- 3) การใช้แหล่งเรียนรู้ประเภททรัพยากรธรรมชาติ
- 4) การใช้แหล่งเรียนรู้ประเภทกิจกรรมทางสังคม

กรอบแนวคิดในการวิจัย

จากเนื้อหาและตัวแปรของการวิจัย สรุปเป็นกรอบความคิดในการวิจัยได้ดังนี้

แผนภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

3. สถานที่ใช้ในการวิจัย

สถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคามเขต 2

4. ระยะเวลาดำเนินการวิจัย

ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2555

นิยามศัพท์เฉพาะ

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ให้ความหมายและขอบเขตของคำที่ใช้ดังต่อไปนี้

1. แหล่งเรียนรู้ หมายถึง แหล่งข้อมูลข่าวสาร สารสนเทศ และประสบการณ์ที่สนับสนุนให้ผู้เรียนใฝ่เรียนรู้ แสวงหาความรู้ และเรียนรู้ได้ด้วยตนเองตามอัธยาศัยอย่างกว้างขวางและต่อเนื่อง เพื่อเสริมสร้างให้ผู้เรียนเกิดกระบวนการเรียนรู้ และเป็นบุคคลแห่งการเรียนรู้ ประกอบด้วย 4 ด้าน คือ

1.1 แหล่งเรียนรู้ประเภทบุคคล หมายถึง บุคคลทั่วไป คณะบุคคลหรือตัวแทนขององค์กรต่างๆ ทั้งภาครัฐและเอกชน ในชุมชนที่มีความรู้ ความสามารถเฉพาะด้าน ที่สามารถถ่ายทอดความรู้ แนวคิด หลักการ และวิธีการปฏิบัติ ให้แก่นักเรียนได้เช่น ตัวแทนด้านธุรกิจ และอุตสาหกรรม ตัวแทนรัฐบาลหรือหัวหน้าส่วนราชการ คณะกรรมการที่ทำหน้าที่ให้คำปรึกษาขององค์กรต่างๆ ผู้ชำนาญพิเศษหรือผู้ทรงคุณวุฒิ ประชาชนชาวบ้านหรือภูมิปัญญาท้องถิ่น พระภิกษุสงฆ์หรือผู้นำศาสนาต่างๆ ผู้นำชุมชน ชาวนา ชาวสวน ชาวไร่ ช่างฝีมือ พ่อค้า ศิลปิน นักกีฬา คณะบุคคลจากสถาบันต่างๆ เป็นต้น

1.2 แหล่งเรียนรู้ประเภทสิ่งที่มีมนุษย์สร้างขึ้น หมายถึง สถานที่สำคัญทางด้านประวัติศาสตร์ โบราณสถาน สถานที่ราชการ พิพิธภัณฑ์ ตลาด ร้านค้า สถาบันทางศาสนา บริษัท ห้องสมุด โรงงานอุตสาหกรรม โรงมหรสพ เขื่อน ฝ่ายชลน้ำ สวนสาธารณะ สนามกีฬา สนามบิน

1.3 แหล่งเรียนรู้ประเภททรัพยากรธรรมชาติ หมายถึง สิ่งที่เกิดขึ้นเองตามธรรมชาติ เช่น ภูเขา ป่าไม้ พืช ดิน หิน แร่ เกาะ แม่น้ำ ห้วย หนอง คลอง บึง น้ำตก สัตว์ป่า สัตว์น้ำ เป็นต้น

1.4 แหล่งเรียนรู้ประเภทกิจกรรมทางสังคม หมายถึง แหล่งเรียนรู้ที่เป็นขนบธรรมเนียม ประเพณีพื้นบ้าน การละเล่นพื้นบ้าน กีฬาพื้นบ้าน วรรณกรรมท้องถิ่น ศิลปะพื้นบ้าน ดนตรีพื้นบ้าน วิถีชีวิตความเป็นอยู่ประจำวัน

2. การใช้แหล่งเรียนรู้ หมายถึง ระดับความคิดเห็นของการใช้แหล่งเรียนรู้มาใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยการใช้แบบสอบถามผู้บริหารสถานศึกษา และครูผู้สอนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

3. กิจกรรมการเรียนรู้ หมายถึง การจัดกิจกรรมและประสบการณ์ต่างๆ ให้กับนักเรียน เพื่อให้นักเรียนเป็นผู้มีคุณสมบัติครบถ้วนตามที่หลักสูตรกำหนด

4. สถานศึกษา หมายถึง โรงเรียนที่เปิดในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานใน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 2

5. ผู้บริหารสถานศึกษา หมายถึง ผู้ที่ดำรงตำแหน่ง หรือรักษาการในตำแหน่งผู้อำนวยการ หรือรองผู้อำนวยการของสถานศึกษาใน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 2

6. ครูผู้สอน หมายถึง บุคลากรที่ทำหน้าที่หลักทางด้านการเรียนการสอนในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคามเขต 2

7. ขนาดโรงเรียน หมายถึง ขนาดสถานศึกษาตามเกณฑ์ของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 2 (2554 : 3) ซึ่งแบ่งขนาดของโรงเรียน ดังนี้

7.1 โรงเรียนประถมศึกษาขนาดเล็ก จำนวนนักเรียนไม่เกิน 120 คน

7.2 โรงเรียนประถมศึกษา จำนวนนักเรียนตั้งแต่ 121 คนขึ้นไป

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

ผลการวิจัยครั้งนี้คาดว่าจะก่อให้เกิดประโยชน์ต่างๆ ดังนี้

1. เป็นข้อมูลให้ผู้บริหารสถานศึกษามีการส่งเสริมสนับสนุนการใช้แหล่งเรียนรู้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 2

2. มีแนวทางการพัฒนาการใช้แหล่งเรียนรู้ที่มีความหลากหลายมากยิ่งขึ้น

3. เป็นข้อมูลให้ครูเลือกใช้แหล่งเรียนรู้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ของสถานศึกษาใน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 2 ได้อย่างเหมาะสม

4. เป็นข้อมูลให้สถานศึกษานำแหล่งเรียนรู้เข้ามาใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น โดยศึกษาจากกรณีตัวอย่างที่ประสบความสำเร็จเกี่ยวกับการใช้แหล่งเรียนรู้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ของสถานศึกษาใน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 2